

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 490/2013

z dnia 27 maja 2013 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 29 sierpnia 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Dochodzenie wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 17 lipca 2012 r. przez Europejską Radę Biodiesla („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 60 % całkowitej unijnej produkcji biodiesla. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (3) W dniu 30 stycznia 2013 r. Komisja poddała rejestracji przywóz tego samego produktu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, rozporządzeniem Komisji (UE) nr 79/2013 z dnia 28 stycznia 2013 r.⁽³⁾
- (4) W dniu 10 listopada 2012 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji i rozpoczęła odrębne dochodzenie.

2. Okres objęty dochodzeniem

- (5) Postępowanie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca OD („okres badany”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 260 z 29.8.2012, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 27 z 29.1.2013, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 342 z 10.11.2012, s. 12.

3. Strony zainteresowane postępowaniem

- (6) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących z Argentyny i Indonezji, znanych importerów, dostawców, dystrybutorów, użytkowników i zainteresowane stowarzyszenia, a także władze Argentyny i Indonezji o wszczęciu dochodzenia. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zwrócono się do wszystkich stron zainteresowanych dochodzeniem o zgłoszenie się do Komisji.
- (7) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) Skarżący, producenci eksportujący z Argentyny i Indonezji, importerzy i władze Argentyny i Indonezji przedstawili swoje opinie. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykażały, że istnieją szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

3.1. Kontrola wrywkowa

- (9) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących z Argentyny i Indonezji, niepowiązanych importerów w Unii i producentów unijnych, których dotyczy dochodzenie, oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że może ograniczyć postępowanie do uzasadnionej liczby producentów eksportujących z Argentyny i Indonezji, niepowiązanych importerów i producentów unijnych objętych dochodzeniem poprzez dobór próby zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego (proces ten zwany jest także „kontrolą wrywkową”).

3.2. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących z Argentyny

- (10) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji w sprawie konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby, wszyscy producenci eksportujący z Argentyny zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Dziesięciu producentów eksportujących lub dziesięć grup producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Dwa przedsiębiorstwa zgłosiły jednak, że w OD nie dokonywały wywozu do Unii (lub w ogóle nie prowadziły produkcji).
- (12) Wywóz pozostałych ośmiu producentów eksportujących (ośmiu grup producentów eksportujących) stanowił całkowitą wielkość wywozu do Unii w OD.

(13) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę trzech producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie. Wybrana próba stanowiła 86 % całkowitej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w OD zgłoszonego przez ośmiu producentów eksportujących, o których mowa powyżej w motywie (12).

(14) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie doboru próby skonsultowano się z wszystkimi znanymi producentami eksportującymi oraz ze stowarzyszeniem argentyńskich producentów i z argentyńskimi władzami; wymienione strony nie wniosły żadnego sprzeciwu.

3.3. Badanie indywidualne

(15) Żadne argentyńskie przedsiębiorstwo nieuwzględnione w próbie nie złożyło wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących z Indonezji

(16) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji w sprawie konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby, wszyscy producenci eksportujący z Indonezji zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(17) Ośmiu producentów eksportujących lub osiem grup producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Trzy przedsiębiorstwa zgłosiły jednak, że nie dokonywały wywozu do Unii w OD.

(18) Wywóz pozostałych pięciu producentów eksportujących (pięciu grup producentów eksportujących) stanowił całkowitą wielkość wywozu do Unii w OD.

(19) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę czterech producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie. Wybrana próba stanowiła 99 % całkowitej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w OD zgłoszonego przez pięciu producentów eksportujących, o których mowa powyżej w motywie (18).

(20) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie doboru próby skonsultowano się z wszystkimi znanymi producentami eksportującymi i z indonezyjskimi władzami; wymienione strony nie wniosły żadnego sprzeciwu.

3.5. Badanie indywidualne

(21) Żadne indonezyjskie przedsiębiorstwo nieuwzględnione w próbie nie złożyło wniosku o indywidualne badanie

na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.6. Kontrola wrywkowa niepowiązanych importerów

(22) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji w sprawie konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby, wszyscy niepowiązani producenci zostali prośeni o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Żaden importer nie współpracował jednak przy tym dochodzeniu.

3.7. Kontrola wrywkowa producentów unijnych

(23) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba ta składała się z ośmiu producentów unijnych, o których Komisja wiedziała przed wszczęciem dochodzenia, że wytwarzają biodiesla. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji, wielkości sprzedaży i lokalizacji geograficznej. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła 27 % produkcji unijnej.

(24) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zwrócono się także do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie tymczasowej próby. W następstwie opublikowania proponowanej próby dwa spośród przedsiębiorstw, które miały być objęte próbą wycofały się ze współpracy i zostały zastąpione dwoma innymi przedsiębiorstwami. Przemysł unijny zwrócił również uwagę, że ze względu na dużą liczbę MŚP produkujących biodiesla co najmniej jedno takie przedsiębiorstwo należy włączyć do próby. Wniosek ten został przyjęty.

(25) Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

3.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(26) Kwestionariusze wysłano trzem objętym próbą producentom eksportującym lub grupom producentów z Argentyny, czterem objętym próbą producentom eksportującym lub grupom producentów z Indonezji i ośmiu objętym próbą producentom unijnym.

(27) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od siedmiu objętych próbą producentów eksportujących lub grup producentów z Argentyny i Indonezji, ośmiu objętych próbą producentów unijnych i od trzech użytkowników.

3.9. Wizyty weryfikacyjne

(28) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody i interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci mający siedzibę w Unii

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Hiszpania

— Biocom Energia S.L., Walencja, Hiszpania

- Diester Industrie S.A.S., Paryż, Francja
- Elin Biofuels S.A., Kifissia, Grecja
- Novaol S.R.L., Mediolan, Włochy
- Perstorp BioProducts A.B., Stenungsund, Szwecja
- Preol A.S., Lovosice, Republika Czeska
- VERBIO Vereinigte BioEnergie A.G., Lipsk, Niemcy

b) Producenci eksportujący z Argentyny

- Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires („LDC”);
- grupa powiązanych przedsiębiorstw „Renova”:
  - Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires („Molinos”);
  - Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I., Bahia Blanca („Oleaginosa”);
  - Renova S.A., Bahia Blanca („Renova”);
  - Vicentin S.A.I.C., Avellaneda („Vicentin”);
- grupa powiązanych przedsiębiorstw „T6”:
  - Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario („AGD”);
  - Bunge Argentina S.A., Buenos Aires („Bunge”);
  - T6 Industrial S.A., Puerto General San Martín, Santa Fe („T6”).

c) Przedsiębiorcy spoza UE powiązani z producentami eksportującymi z Argentyny

- Molinos Overseas, Montevideo, Urugwaj („Molinos Overseas”);
- Louis Dreyfus Commodities Suisse, Genewa, Szwajcaria („LDC Suisse”);

d) Producenci eksportujący z Indonezji

- PT. Ciliandra Perkasa, Dżakarta, Indonezja („CPL”)
- PT. Musim Mas, Medan, Indonezja („PTMM”)
- PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan, Indonezja („PAA”)
- grupa powiązanych przedsiębiorstw („Wilmar”), PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, PT. Wilmar Nabati Indonesia;
  - PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan, Indonezja („WBI”)
  - PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan, Indonezja („WINA”)

e) Przedsiębiorcy spoza UE powiązani z producentami eksportującymi z Indonezji

- First Resources Limited, Suntext Tower Three, Singapur („FRL”)
- IM Biofuel Pte Ltd, Gateway West, Singapur („IM-BS”)
- Inter-continental Oils and Fats Pte Ltd, Gateway West, Singapur („ICOF”)
- Virgen Oils & Fats Pte Ltd, Marina Bay Financial Centre, Singapur („VOF”)
- Wilmar Trading Pte Ltd, Neil road, Singapur

f) Importerzy w Unii powiązani z argentyńskimi i indonezyjskimi eksporterami:

- Campa Iberia S.A.U., Tarragona, Hiszpania („CAM-PA”)
- IM Biofuel Italy S.R.L., Mediolan, Włochy („IMBI”)
- Louis Dreyfus Commodities España S.A., Madryt, Hiszpania („LDC Spain”);
- Losur Overseas S.A., Madryt, Hiszpania („Losur”);
- Wilmar Europe Trading B.V., Barendrecht, Niderlandy („WET BV”) ⁽¹⁾

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (29) Produktem objętym postępowaniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrotorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, w formie czystej lub zawarte w mieszanke pochodzące z Argentyny i Indonezji, objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 i ex 3826 00 90 („produkt objęty postępowaniem” powszechnie zwany „biodieslem”).
- (30) Dochodzenie wykazało, że biodiesel produkowany w Argentynie jest wyłącznie „estrem metylowym oleju sojowego” (SME) uzyskiwanym z oleju sojowego i że biodiesel produkowany w Indonezji jest wyłącznie „estrem metylowym oleju palmowego” (PME) uzyskiwanym z oleju palmowego, podczas gdy biodiesel produkowany w Unii jest głównie „estrem metylowym oleju rzepakowego” (RME), produkowanym także z innych materiałów wsadowych, w tym olejów odpadowych, jak również olejów z pierwszego tłoczenia.
- (31) SME, PME i RME należą wszystkie do kategorii estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME). Pojęcie „ester” odnosi się do transestryfikacji olejów roślinnych, tj. do mieszania oleju z alkoholem, w wyniku której powstaje biodiesel i, jako produkt uboczny, gliceryna. Pojęcie „metyl” odnosi się do metanolu, alkoholu najpowszechniej stosowanego w tym procesie.

⁽¹⁾ W siedzibie WET BV zweryfikowano także księgi innych przedsiębiorstw z grupy Wilmar mających siedzibę w Europie: Wilmar Italia Srl, Mediolan, Włochy; Oxem Oleo, Mezzana Bigli, Włochy.

(32) Biodiesle SME i PME można stosować w formie czystej, ale na ogół są one mieszane ze sobą lub z RME przed ich wykorzystaniem w Unii Europejskiej. Powodem mieszania SME z PME jest fakt, że SME w formie czystej nie spełnia europejskiej normy EN 14214, jeżeli chodzi o liczbę jodową i cetanową. Powodem mieszania PME (i SME) z RME jest fakt, że PME i SME mają wyższą temperaturę zablokowania zimnego filtra (CFPP) niż RME, nie nadają się zatem do stosowania w formie czystej podczas miesięcy zimowych w zimnych regionach Unii Europejskiej.

(33) Mieszanki biodiesli i mineralnego oleju napędowego są ostatecznie wykorzystywane w sektorze transportu jako paliwo do silników diesla w pojazdach takich jak samochody osobowe, samochody ciężarowe, autobusy, a także pociągi. Biodiesle w formie czystej lub zmieszane z mineralnymi olejami napędowymi mogą również znaleźć zastosowanie jako paliwo opałowe w bojlerach domowych, komercyjnych lub przemysłowych oraz jako paliwo do generatorów wytwarzających energię elektryczną.

2. Produkt podobny

(34) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Argentynie i Indonezji, a także produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają podobne podstawowe właściwości i zastosowania fizyczne, chemiczne i techniczne. W związku z tym produkty te uznaje się tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Wniosek o wykluczenie produktu

(35) Jeden indonezyjski producent wystąpił z wnioskiem o wykluczenie frakcjonowanych estrów metylowych z zakresu produktów objętych postępowaniem. Destylacja frakcjonowana estrów metylowych kwasów tłuszczowych dzieli je na składniki o różnych właściwościach chemicznych dla różnych zastosowań końcowych. Stwierdził, że frakcjonowane estry metylowe, które przedsiębiorstwo produkuje i wywozi do UE, nie są biodieslem i nie są wykorzystywane jako paliwo, lecz są przeznaczone do innych zastosowań przemysłowych. Stwierdził również, że surowcem stosowanym do wspomnianych frakcjonowanych estrów metylowych jest raczej olej kokosowy lub olej z ziaren palmowych niż surowy olej palmowy stosowany zwykle do produkcji biodiesla w Indonezji.

(36) Frakcjonowane estry metylowe mieszczą się w opisie produktu objętego postępowaniem, ponieważ pozostają estrami metylowymi kwasów tłuszczowych i są produkowane z surowców stosowanych do produkcji biodiesla. Chociaż same nie spełniają europejskiej normy (EN 14214), można je mieszać z innymi biodieslami w celu stworzenia mieszanki, która spełnia normę. Dokładnie tak samo jest w przypadku biodiesla estru metylowego oleju palmowego, który sam w sobie bez mieszania nie spełnia europejskiej normy. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

(37) Jeden europejski importer estrów metylowych kwasów tłuszczowych opartych na oleju z ziaren palmowych z Indonezji wystąpił jednak z wnioskiem o zwolnienie

dla użytkownika końcowego w odniesieniu do swojego przywozu, który nie był przeznaczony do wykorzystania jako paliwo, ale do przetworzenia na nienasycony alkohol tłuszczowy.

(38) Zwolnienie dla użytkownika końcowego jest programem zarządzanym przez krajowe administracje celne i polega na tym, że cła pobierane przy przywozie podlegają zwolnieniu na podstawie końcowego certyfikowanego przeznaczenia przywiezionych surowców. Program określono w przepisach wykonawczych do Wspólnotowego Kodeksu Celnego⁽¹⁾.

(39) Wniosek zostanie rozpatrzony na ostatecznym etapie dochodzenia po otrzymaniu przez Komisję uwag od zainteresowanych stron dotyczących tego, czy należy uwzględnić ten konkretny wniosek w odniesieniu do przywozu estru metylowego kwasów tłuszczowych oleju z ziaren palmowych do zastosowania innego niż jako paliwo. Uwagi te powinny dotyczyć kwestii, czy to zwolnienie można wykorzystać w celu obejścia wszelkich ceł ostatecznych, jeżeli zostaną one nałożone, oraz skutków w odniesieniu do przywozu biodiesla do zastosowania innego niż jako paliwo z krajów, które już są objęte środkami.

C. DUMPING

1. Argentyna

1.1. Wartość normalna

(40) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy w przypadku każdego producenta eksportującego objętego próbą wielkość całkowitej sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom w Argentynie była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w OD zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, że w przypadku każdego przedsiębiorstwa objętego próbą lub każdej grupy przedsiębiorstw objętej próbą całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii w OD.

(41) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa objętego próbą lub każdej grupy przedsiębiorstw objętej próbą te typy produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Unii.

(42) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez każde przedsiębiorstwo objęte próbą lub każdą grupę przedsiębiorstw objętą próbą na ich rynku krajowym i uznanego za identyczny lub porównywalny z typem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii zbadano, czy sprzedaż krajowa jest wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową poszczególnych typów produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży danego typu produktu niezależnym klientom na rynku krajowym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu produktu sprzedawanego na wywóz do Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93, zmienione w szczególności rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1602/2000, art. 291–300.

- (43) Następnie Komisja dokonała oceny w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa objętego próbą lub każdej grupy przedsiębiorstw objętej próbą, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego odbywała się w zwykłym obrocie handlowym na podstawie art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Oceny tej dokonano poprzez ustalenie w odniesieniu do każdego typu produktu proporcji sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w OD.
- (44) W ramach dochodzenia wykazano, że argentyński rynek jest ściśle regulowany przez państwo. Mieszanie kopalnego oleju napędowego i biodiesla jest w Argentynie obowiązkowe (7 % biodiesla w OD). Całkowitą ilość biodiesla potrzebną do spełnienia tego wymogu dotyczącego mieszania poddano proporcjonalnemu podziałowi, przez przyznanie kwot, między wybraną liczbę argentyńskich producentów biodiesla. W celu spełnienia obowiązku dotyczącego mieszania przedsiębiorstwa naftowe są zobowiązane do kupna biodiesla od tych argentyńskich przedsiębiorstw produkujących biodiesla. Cena jest ustalana przez państwo i publikowana przez argentyńskie Ministerstwo Energetyki. W OD ten ustalony przez państwo kurs odniesienia obliczano według złożonego wzoru, w którym uwzględniono koszt produkcji (surowce, transport i inne koszty) i zapewniono osiągnięcie pewnego poziomu zysku. Parametry zastosowane do określenia kursu odniesienia ustalono na podstawie szacowanych kosztów najbardziej niewydajnego producenta mającego siedzibę w najbardziej odległym obszarze kraju, dzięki czemu uzyskano znaczne zyski dla argentyńskich producentów.
- (45) W tych warunkach sprzedaży krajowej nie uznano za odbywającą się w zwykłym obrocie handlowym, a normalną wartość produktu podobnego skonstruowano tymczasowo zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, dodając do własnych kosztów produkcji przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i wystarczającą marżę zysku. Skarżący twierdzą, że system zróżnicowanego podatku wywozowego w Argentynie obniża cenę soi i oleju sojowego, co powoduje zakłócenie kosztów producentów biodiesla. Na obecnym etapie Komisja nie posiada dostatecznie dużej ilości informacji, aby podjąć decyzję dotyczącą najbardziej odpowiedniego sposobu zajęcia się przedmiotową skargą. Kwestia, czy koszty właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją produktu objętego postępowaniem zostanie zatem dokładniej przeanalizowana na ostatnim etapie, jak również w trwającym postępowaniu antysubsydyjnym.
- (46) Uwzględniając przeważające warunki rynkowe opisane w motywie (44) powyżej Komisja uznała, że kwoty zysku nie można opierać na faktycznych danych przedsiębiorstw objętych próbą. Kwotę zysku zastosowaną do skonstruowania wartości normalnej określono zatem zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego na podstawie uzasadnionego poziomu zysku, jaki mógłby osiągnąć młody i innowacyjny kapitałochłonny przemysł tego typu w normalnych warunkach konkurencji na wolnym i otwartym rynku, czyli 15 % obrotu.
- ### 1.2. Cena eksportowa
- (47) Producenci eksportujący objęci próbą dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych.
- (48) W przypadku, w którym produkt objęty postępowaniem był wywożony bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cenę eksportową ustalano zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem.
- (49) W przypadku sprzedaży eksportowej do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę w Unii ceny eksportowe ustalono zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, po której powiązane przedsiębiorstwa po raz pierwszy odsprzedały produkty niezależnym klientom w Unii. W takich przypadkach dokonano dostosowań w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków. Do celów tego wyliczenia za uzasadniony uznano poziom zysku wynoszący 5 % obrotu.
- ### 1.3. Porównanie
- (50) Wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących objętych próbą porównano na podstawie ceny *ex-works*.
- (51) W celu zapewnienia obiektywnego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej należycie uwzględniono w formie dostosowania różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Na tej podstawie dokonano dostosowań w odniesieniu do kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, ceł i prowizji wywozowych we wszystkich przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.
- (53) W przypadku sprzedaży eksportowej do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę poza Unią, Komisja zbadała, czy takich powiązanych przedsiębiorców należy traktować jako dział sprzedaży eksportowej producenta eksportującego czy jako przedstawiciela handlowego pracującego na zasadzie prowizji.
- (54) Jedno przedsiębiorstwo handlowe było ściśle powiązane z producentem eksportującym i w pełni przez niego kontrolowane, nie miało żadnej pozycji negocjacyjnej ani wpływu na ceny lub warunki dostawy i handlowało wyłącznie produktami wytwarzanymi przez producenta eksportującego z Argentyny. W związku z tym uznano je za dział sprzedaży eksportowej producenta eksportującego i nie dokonano żadnego dostosowania w odniesieniu do prowizji. Stwierdzono, że jedno przedsiębiorstwo handlowe mające siedzibę poza EU miało luźniejsze powiązania z producentem eksportującym z Argentyny,

nie było przez niego kontrolowane i handlowało szeregiem innych produktów wytwarzanych przez innych producentów. W tym przypadku uznano, że przedsiębiorstwo handlowe pełniło funkcje podobne do funkcji przedsiębiorcy pracującego na zasadzie prowizji. W konsekwencji ceny sprzedaży eksportowej dostosowano zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w celu uwzględnienia marży nominalnej otrzymywanej przez przedsiębiorcę.

- (55) Do wyliczenia dostosowania nie zastosowano faktycznej różnicy między cenami sprzedaży stosowanymi przez producenta eksportującego z Argentyny w stosunku do powiązanego przedsiębiorcy i cenami sprzedaży stosowanymi przez powiązanych przedsiębiorców w stosunku do pierwszego niezależnego klienta w UE. Dostosowanie obliczono na podstawie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanego przedsiębiorcy oraz uzasadnionej kwoty zysku. Faktycznego zysku przedsiębiorstwa nie uznano za wiarygodny z uwagi na charakter relacji.

1.4. Margines dumpingu

- (56) W przypadku producentów eksportujących objętych próbą średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu podobnego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową jak określono w art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (57) Średni ważony margines dumpingu w przypadku współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą obliczono zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono na podstawie marginesów określonych w odniesieniu do trzech producentów eksportujących objętych próbą.
- (58) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z Argentyny margines dumpingu określono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu określono najpierw poziom współpracy poprzez porównanie wielkości wywozu do Unii zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących z odpowiednimi danymi Eurostatu dotyczącymi przywozu. Ponieważ poziom współpracy był bardzo wysoki i obejmował 100 % całkowitego wywozu do Unii w OD, rezydualny margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich innych producentów eksportujących z Argentyny określono na poziomie odpowiadającym poziomowi stwierdzonemu w przypadku współpracujących producentów eksportujących w próbie z najwyższym marginesem dumpingu.
- (59) Ustalony w ten sposób tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy UE przed ocleniem, wynosił:

Margines dumpingu

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Louis Dreyfus Commodities S.A.	7,2 %
Grupa „Renova” (Molinos Rio de la Plata S.A., Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A. i Vicentin S.A.I.C.)	6,8 %

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa „T6” (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.)	10,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	7,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,6 %

2. Indonezja

2.1. Wartość normalna

- (60) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy w przypadku każdego producenta eksportującego objętego próbą wielkość całkowitej sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom w Indonezji była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w OD zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, że z wyjątkiem dwóch producentów eksportujących sprzedaż krajowa nie była reprezentatywna.
- (61) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do producentów eksportujących uznanych za globalnie reprezentatywnych typy produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (62) W przypadku identycznych lub porównywalnych typów produktu zbadano, czy sprzedaż krajowa jest wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową poszczególnych typów produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży danego typu produktu dokonywanej przez producentów eksportujących niezależnym klientom na rynku krajowym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu produktu sprzedawanego na wywóz do Unii. W przypadku producentów eksportujących uznanych za globalnie reprezentatywnych na rynku krajowym nie stwierdzono reprezentatywnej sprzedaży lub żadnej sprzedaży typu produktu sprzedawanego na wywóz.
- (63) W odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących normalną wartość produktu podobnego skonstruowano zatem tymczasowo zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, dodając do własnych kosztów produkcji przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i wystarczającą marżę zysku. Skarżący twierdzą, że system różnicowanego podatku wywozowego w Argentynie obniża cenę soi i oleju sojowego, co powoduje zakłócenie kosztów producentów biodiesla. Na obecnym etapie Komisja nie posiada dostatecznie dużej ilości informacji, aby podjąć decyzję dotyczącą najbardziej odpowiedniego sposobu zajęcia się przedmiotową skargą. Kwestia, czy koszty właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją produktu

objętego postępowaniem zostanie zatem dokładniej przeanalizowana na ostatnim etapie, jak również w trwającym postępowaniu antysubsydyjnym.

- (64) W ramach dochodzenia wykazano, że indonezyjski rynek krajowy biodiesla jest ściśle regulowany przez państwo. Przedsiębiorstwo gazowo-naftowe Pertamina będące w całości własnością państwa jest zdecydowanie największym przedsiębiorstwem działającym na rynku krajowym (ponad 90 % zakupów biodiesla na rynku krajowym od producentów objętych próbą). Państwo nałożyło na Pertamina obowiązek mieszania biopaliw z paliwami kopalnymi do sprzedaży na jej stacjach paliw. Co miesiąc indonezyjskie Ministerstwo Handlu określa administracyjnie tak zwaną „cenę HPE (lub eksportową cenę kontrolną)”, która jest ceną referencyjną stosowaną do obliczenia miesięcznego poziomu ceł wywozowych. Pertamina dokonuje zakupu biodiesla na poziomie ceny HPE ustalonej przez indonezyjski rząd.
- (65) W tych warunkach kwoty zysku nie można oprzeć na faktycznych danych przedsiębiorstw objętych próbą, ponieważ sprzedaży krajowej nie uznano za odbywającą się w zwykłym obrocie handlowym. Kwotę zysku zastosowaną do skonstruowania wartości normalnej określono zatem na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego na podstawie uzasadnionego poziomu zysku, jaki mógłby osiągnąć młody i innowacyjny kapitałochłonny przemysł tego typu w normalnych warunkach konkurencji na wolnym i otwartym rynku, czyli 15 % obrotu.

2.2. Cena eksportowa

- (66) Producenci eksportujący objęci próbą dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych.
- (67) W przypadku, w którym produkt objęty postępowaniem był wywożony bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem.
- (68) W przypadku sprzedaży eksportowej do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę w Unii ceny eksportowe ustalono zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, po której powiązane przedsiębiorstwa po raz pierwszy odsprzedały produkty niezależnym klientom w Unii. W takich przypadkach dokonano dostosowań w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, a poziom zysku wynoszący 5 % obrotu uznano za uzasadniony.
- (69) Opłat pobieranych od klientów w jednym z państw członkowskich, którzy chcieli – po zakupie biodiesla – skorzystać z obowiązujących ram regulacyjnych dotyczą-

cych biodiesla opartych na „podwójnym liczeniu”⁽¹⁾, nie uznano za część ceny eksportowej. Takie opłaty nie są związane z produktem objętym postępowaniem jako takim, ale raczej z dostarczeniem dokumentów przez powiązanego importera w celu otrzymania certyfikatu skarbowego, który umożliwi klientowi powiązanego importera spełnić warunki niezbędne do mieszania jedynie połowy ilości biodiesla (w związku z faktem, że tego biodiesla można liczyć „podwójnie”).

2.3. Porównanie

- (70) Wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących objętych próbą porównano na podstawie ceny *ex-works*.
- (71) W celu zapewnienia obiektywnego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej należy uwzględnić w formie dostosowania różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (72) Na tej podstawie dokonano dostosowań w odniesieniu do kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytu, ceł wywozowych, opłat za inspekcje, opłat bankowych i prowizji we wszystkich przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.
- (73) W przypadku sprzedaży eksportowej do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę poza Unią, Komisja zbadała, czy takich powiązanych przedsiębiorców należy traktować jako dział sprzedaży eksportowej producenta eksportującego czy jako przedstawiciela handlowego pracującego na zasadzie prowizji.
- (74) Ustalono, że jedno przedsiębiorstwo lub jedna grupa przedsiębiorstw zawarła umowę z powiązaniem przedsiębiorstwem handlowym dotyczącą handlu, między innymi, biodieslem w zamian za prowizję. W tym przypadku uznano, że powiązane przedsiębiorstwo należy traktować jako przedstawiciela handlowego pracującego na zasadzie prowizji, a zatem ceny sprzedaży eksportowej dostosowano zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w celu uwzględnienia marży nominalnej otrzymywanej przez przedsiębiorcę.
- (75) W przypadku jednego producenta eksportującego produkt objęty postępowaniem (PME) zmieszano z RME przed sprzedażem go pierwszemu niezależnemu klientowi. W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a), dostosowania dokonano w odniesieniu do różnic we właściwościach fizycznych produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ We wspomnianym państwie członkowskim uznaje się biodiesla wytwarzanego z destylatu kwasów tłuszczowych oleju palmowego („PFAD”) za „podwójnie liczony”, co oznacza, że wkład biopaliw produkowanych z PFAD uznaje się za dwukrotnie większy od wkładu innych biopaliw. Można wobec tego zmieszać mineralny olej napędowy z połową ilości takiego podwójnie liczonego biodiesla. Podwójnie liczony biodiesel jest droższy niż normalny/pojedynczo liczony biodiesel, a zatem od klienta pobiera się opłatę. Jednak zgodnie z krajową praktyką w przypadku podwójnie liczonego biodiesla klient uiszcza opłatę jedynie po uzyskaniu zgody rządu (w drodze certyfikatu), że podwójnie liczony biodiesel spełnia wszystkie kryteria, aby uznać go za podwójnie liczony biodiesel. Po wydaniu przez rząd tego certyfikatu powiązany importer może wysłać do klienta odrębną fakturę dotyczącą należnej opłaty, którą należy uregulować.

2.4. Margines dumpingu

- (76) W przypadku producentów eksportujących objętych próbą średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu podobnego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową jak określono w art. 2 ust. 11 i w art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego.
- (77) Średni ważony margines dumpingu w przypadku współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą obliczono zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono na podstawie marginesów określonych w odniesieniu producentów eksportujących objętych próbą, pomijając margines dotyczący producenta eksportującego objętego zerowym marginesem dumpingu.
- (78) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z Indonezji margines dumpingu określono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu określono najpierw poziom współpracy poprzez porównanie wielkości wywozu do Unii zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących z odpowiednimi danymi Eurostatu dotyczącymi przywozu. Ponieważ poziom współpracy był bardzo wysoki i obejmował 99 % całkowitego wywozu do Unii w OD, rezydualny margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich innych producentów eksportujących z Indonezji określono na poziomie odpowiadającym poziomowi stwierdzonemu w przypadku współpracujących producentów eksportujących w próbie z najwyższym marginesem dumpingu.
- (79) Ustalony w ten sposób tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy UE przed ocleniem, wynosił:

Margines dumpingu

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
PT. Ciliandra Perkasa	0,0 %
PT. Musim Mas	2,8 %
PT. Pelita Agung Agrindustri	5,3 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia	9,6 %
PT. Wilmar Nabati Indonesia	9,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	6,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,6 %

D. SZKODA**1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej**

- (80) Produkt podobny wytwarza 254 producentów w Unii. Stanowią oni przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i będą zwani dalej „przemysłem unijnym”.

- (81) Otrzymano szereg oskarżeń, zgodnie z którymi wielu dużych producentów unijnych było powiązanych z eksporterami z Argentyny lub przywoziło biodiesla z Argentyny, a zatem powinni zostać wyłączeni z definicji przemysłu unijnego.
- (82) Po dochodzeniu trzy przedsiębiorstwa zostały wyłączone z definicji przemysłu unijnego z uwagi na ich uzależnienie od przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w przypadku których przywóz wynosił odpowiednio 63 %, 85 % i 71 % ich własnej produkcji w OD. Dwa kolejne przedsiębiorstwa wyłączono, ponieważ nie produkowały biodiesla w okresie objętym dochodzeniem. W poniższych częściach nie wykorzystano żadnych danych od tych przedsiębiorstw. Tymczasowo stwierdzono, że nie ma podstaw do wykluczenia z definicji przemysłu unijnego żadnych innych producentów unijnych.
- (83) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w OD wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje zawarte w skardze i dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu. Na podstawie tych informacji ustalono, że całkowita produkcja unijna wynosiła około 9 052 871 ton w OD. Jak wskazano powyżej próbą objęto ośmiu producentów unijnych reprezentujących 27 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego.

2. Konsumpcja w Unii

Tabela 1

Konsumpcja w Unii	2009	2010	2011	OD
Tony	11 165 831	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	103	100	105

Źródło: Eurostat, dane od przemysłu unijnego

- (84) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości całkowitej produkcji unijnej wszystkich producentów unijnych na rynku unijnym, pomniejszonej o wywóz, powiększonej o przywóz z Argentyny i Indonezji i przywóz z innych państw trzecich.
- (85) Wielkość przywozu z Argentyny i Indonezji zaczerpnięto z danych Eurostat dla różnych kodów CN, w ramach których sklasyfikowano produkt.
- (86) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że konsumpcja biodiesla w Unii wzrosła o 5 % od 2009 r. do końca OD.

3. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (87) Jak określono w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, oceny skutków przywozu z dwóch państw można dokonać w sposób łączny jedynie w przypadku spełnienia dwóch warunków.

(88) Pierwszym warunkiem jest przekroczenie przez margines dumpingu w przywozie z obydwu krajów poziomu *de minimis*, gdy wielkość przywozu nie jest nieznaczna. Ustalony margines dumpingu w odniesieniu do przywozu z Argentyny i Indonezji przekroczył próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie był nieznaczny w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z udziałami w rynku odpowiednio 10,8 % i 8,5 % w OD.

(89) Drugim warunkiem jest istnienie konkurencji między produktami przywożonymi oraz między produktami przywożonymi a podobnym produktem unijnym. Biodiesel przywożony z Argentyny i Indonezji jest mieszany z mineralnymi olejami napędowymi przez te same przedsiębiorstwa handlowe i sprzedawany klientom w całej Unii w bezpośredniej konkurencji z biodieslem produkowanym przez przemysł unijny.

(90) W związku z powyższym tymczasowo stwierdzono, że spełniono wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i że przywóz z Argentyny i Indonezji należy ocenić w sposób łączny dla celów analizy szkody.

4. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

Tabela 2

	2009	2010	2011	OD
Przywóz z Argentyny				
Tony	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	138	167	148
Udział w rynku	7,6 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	135	167	141
Przywóz z Indonezji				
Tony	157 915	495 169	1 087 518	995 663
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	314	689	631
Udział w rynku	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	303	689	600

	2009	2010	2011	OD
Całkowity udział w rynku	9,1 %	14,5 %	22,5 %	19,3 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	160	248	213

Źródło: Eurostat

(91) Wielkość przywozu z Argentyny i Indonezji znacznie wzrosła od 2009 r. do OD, przy czym przywóz z Indonezji росł szybciej niż przywóz z Argentyny. Udział w rynku wzrósł w tym samym okresie z 9,1 % do 19,3 %.

5. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i podcięcie cenowe

5.1. Zmiany cen

Tabela 3

Cena importowa w EUR/tonę	2009	2010	2011	OD
Argentyna	629	730	964	967
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	116	153	154
Indonezja	597	725	864	863
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	121	145	145
Łącznie	624	728	920	921
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	117	147	148

Źródło: Eurostat

(92) Chociaż ceny importowe wzrosły w badanym okresie, w szczególności w latach 2010-2011, ceny biodiesla zarówno z Argentyny, jak i z Indonezji pozostały niższe od cen stosowanych przez przemysł unijny w okresie badanym.

5.2. Podcięcie cenowe

(93) W celu określenia podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży, które objęci próbą producenci unijni stosowali wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu stosowanymi przez objętych próbą argentyńskich i indonezyjskich producentów przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie cen CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi należności celne i koszty ponoszone po przywozie.

- (94) Porównanie SME z Argentyny i PME z Indonezji z produktem wytwarzanym i sprzedawanym na rynku unijnym przeprowadzono w oparciu o temperaturę zablokowania zimnego filtra (CFPP) czyli temperaturę, w której biodiesel zmienia się ponownie w tłuszcz i nie może być stosowany jako paliwo.
- (95) W przypadku całej sprzedaży z Argentyny do UE temperatura CFPP wynosiła 0 stopni Celsjusza. Sprzedaż porównano zatem ze sprzedażą biodiesla o temperaturze CFPP wynoszącej 0 przez producentów unijnych.
- (96) W przypadku całej sprzedaży z Indonezji do UE temperatura CFPP wynosiła 13 stopni Celsjusza. Uwzględniając bardzo małą wielkość sprzedaży biodiesla o tej temperaturze CFPP przez producentów unijnych – ponieważ PME z Indonezji jest prawie zawsze mieszany z innym biodielem z innych źródeł przed sprzedażem go pierwszemu niezależnemu klientowi – bezpośredniego porównania nie uznano za właściwe. Cenę eksportową PME z Indonezji przy temperaturze CFPP wynoszącej 13 dostosowano zatem w górę do ceny przy temperaturze CFPP wynoszącej 0, uwzględniając różnicę w cenie na rynku unijnym między sprzedażą produkowanego przez przemysł unijny PME o temperaturze CFPP wynoszącej 13 i średnią ceną biodiesla o temperaturze CFPP wynoszącej 0.
- (97) W oparciu o powyższą metodykę różnica między cenami z Argentyny i Indonezji a cenami unijnymi, wyrażona jako odsetek średniej ważonej ceny *ex-works* stosowanej przez przemysł unijny, tj. margines podcięcia cenowego, wyniosła 2,5-9,1 %.
- 6. Sytuacja ekonomiczna przemysłu unijnego**
- (98) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmowała ocenę wszystkich istotnych wskaźników ekonomicznych ustalonych w odniesieniu do przemysłu unijnego w analizowanym okresie.
- (99) Jak wspomniano powyżej, zweryfikowane dane pochodzące od próby producentów unijnych wykorzystano w celu zbadania ewentualnej szkody odniesionej przez przemysł unijny.
- (100) W celu przeprowadzenia analizy szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja przeprowadziła analizę wskaźników makroekonomicznych dla okresu badanego na podstawie danych przedstawionych przez przemysł unijny odnoszących się do wszystkich producentów unijnych. Komisja przeprowadziła analizę wskaźników makroekonomicznych na podstawie zweryfikowanych danych zebranych od objętych próbą producentów unijnych.
- (101) Na podstawie informacji odnoszących się do wszystkich producentów biodiesla w Unii ocenie poddano następujące wskaźniki makroekonomiczne: produkcję, zdolność produkcyjną, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (102) Na podstawie informacji odnoszących się do objętych próbą producentów biodiesla w Unii ocenie poddano następujące wskaźniki mikroekonomiczne: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

7. Wskaźniki makroekonomiczne

7.1. Zdolność produkcyjna, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 4

	2009	2010	2011	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	20 359 000	21 304 000	21 517 000	22 227 500
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	105	106	109
Wielkość produkcji (w tonach)	8 745 693	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	107	98	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	43 %	44 %	40 %	41 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	102	92	95

Źródło: Dane dostarczone przez przemysł unijny

- (103) Produkcja przemysłu unijnego wzrosła w okresie badanym zgodnie z konsumpcją. Moce produkcyjne pozostały względnie stałe w szczególności między 2010 r. i OD, a zatem wykorzystanie mocy produkcyjnych pozostało niskie przez cały okres. Przemysł unijny nie był w stanie wykorzystać możliwości produkcyjnych, które się wcześniej pojawiły, lub wykorzystać w jakimkolwiek zakresie wzrostu mocy produkcyjnych w tym okresie, w związku z przewidywaniami skutku nałożenia środków przeciwko Stanom Zjednoczonym lub systemów oczekiwanych kwot i zwiększonych mandatów z niektórych państw członkowskich.

7.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

Tabela 5

	2009	2010	2011	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	102	90	98
Udział w rynku	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	98	90	94

Źródło: Dane dostarczone przez przemysł unijny

- (104) Wielkość sprzedaży niepowiązanym przedsiębiorstwom w Unii pozostała podczas tego okresu raczej stała. Ponieważ we wspomnianym okresie wzrosła nieco konsumpcja, stała wielkość sprzedaży prowadzi do mniejszego udziału w rynku (spadek o 5,5 punktu procentowego), który zajął przywóz z państw, których dotyczy postępowanie.

7.3. Wzrost

- (105) Wzrost przemysłu unijnego znajduje odzwierciedlenie w jego wskaźnikach wielkości, takich jak produkcja, sprzedaż, ale przede wszystkim w udziale w rynku. Pomimo wzrostu konsumpcji w analizowanym okresie udział producentów unijnych w rynku nie wzrósł wraz z konsumpcją. Udział przemysłu unijnego w rynku zmalał w danym okresie, podczas gdy wielkość przywozu wzrosła. W tym samym okresie udział w rynku przywozu z Indonezji i Argentyny zwiększył się o ponad 10 punktów procentowych. Fakt, że przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać z wzrostu na rynku wywarł ogólny negatywny wpływ na jego sytuację ekonomiczną.

7.4. Zatrudnienie i wydajność

Tabela 6

	2009	2010	2011	OD
Zatrudnienie – Ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC)	1 858	2 055	2 061	2 079
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	111	111	112

	2009	2010	2011	OD
Wydajność (w tonach/EPC)	4 707	4 558	4 142	4 354
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	97	88	93

Źródło: Dane dostarczone przez przemysł unijny.

- (106) Ponieważ przemysł biodiesla jest kapitałochłonnym przemysłem niewymagającym dużej siły roboczej w procesie produkcji i uwzględniając zakres podwykonawstwa w rzeczywistej produkcji biodiesla, liczba osób zatrudnionych przy produkcji nie jest duża. Ponieważ wielkości produkcji wzrosły nieznacznie w omawianym okresie, zatrudnienie także wzrosło.
- (107) W związku z faktem, że zatrudnienie rosło w szybszym tempie niż produkcja, wydajność zmalała o 7 punktów procentowych między 2009 r. i końcem OD.

7.5. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (108) Przemysł unijny odnosił szkodę ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych ze Stanów Zjednoczonych Ameryki do 2009 r., kiedy zaczyna się okres objęty dochodzeniem w niniejszym postępowaniu. Cła obowiązujące na przywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki miały zapewnić równe warunki działania, w których przemysł unijny mógłby uczciwie konkurować z tym przywozem i poprawić swoją sytuację po odniesionej szkodzie.

- (109) Najwyraźniej tak się nie stało. Przemysł unijny przynosi obecnie mniejsze zyski niż w 2009 r. i traci udział w rynku, nawet od 2009 r., na rzecz Argentyny i Indonezji, które podcinają ceny unijne. Wykorzystanie mocy produkcyjnych maleje, nawet przy wzroście konsumpcji w Unii. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu wyraźnie nie nastąpiła.
- (110) Marginesy dumpingu dla producentów eksportujących z Argentyny i Indonezji określono powyżej w części dotyczącej dumpingu. Uznano, że jeden producent eksportujący z Indonezji, odpowiadający za niewielki poziom przywozu z Indonezji, nie stosował dumpingu. Ustalono jednak, że pozostali producenci eksportujący z Indonezji i wszyscy producenci eksportujący z Argentyny wprowadzali biodiesla na rynek unijny po cenach dumpingowych. Ponadto, uwzględniając wielkości i ceny przywozu produktu po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu nie można uznać za nieznaczący.

8. Wskaźniki mikroekonomiczne

8.1. Średnie ceny jednostkowe, koszty jednostkowe i koszty zatrudnienia

Tabela 7

	2009	2010	2011	OD
Cena jednostkowa w EUR/tonę	797	845	1 096	1 097
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	106	137	138
Koszt jednostkowy w EUR/tonę	760	839	1 089	1 116
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	110	143	147
Koszty zatrudnienia EUR/EPC	57 391	63 490	62 141	61 004
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	111	108	106

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (111) Chociaż w okresie badanym przemysł unijny był w stanie zwiększyć swoją cenę sprzedaży, z powodu słabych zbiorów rzepaku w 2011 r. koszt produkcji wzrósł w takim stopniu, że nie można było go pokryć zwykłą ceną sprzedaży. Przemysłowi unijnemu nie opłaciło się przywozić alternatywnych surowców z Argentyny i Indo-

nezji z powodu systemów podatkowych obowiązujących w tych krajach i w związku z czym był on zmuszony oprzeć się na przywozie gotowego biodiesla, aby ograniczyć koszty, a tym samym zmniejszyć całkowite straty.

- (112) Jednocześnie koszty zatrudnienia w przedsiębiorstwach objętych próbą wzrosły w badanym okresie, również zmuszając przedsiębiorstwa do znalezienia sposobu ograniczenia ogólnego obciążenia kosztami.

8.2. Zapasy

Tabela 8

	2009	2010	2011	OD
Zapasy (tony)	74 473	87 283	90 249	103 058
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	117	121	138

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (113) W analizowanym okresie zapasy biodiesla zwiększyły o około 40 %. Wzrost zapasów miał miejsce w całym analizowanym okresie. Dane dotyczące zapasów mają jednak tylko ograniczone znaczenie dla oceny sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego, ponieważ biodiesla nie można magazynować dłużej niż przez 6 miesięcy (średnio okres przechowywania wynosi zaledwie około 3 miesiące).

8.3. Rentowność, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ pieniężny i zdolność do pozyskiwania kapitału

Tabela 9

	2009	2010	2011	OD
Rentowność	3,5 %	- 0,3 %	- 0,2 %	- 2,5 %
Inwestycje (w tys. EUR)	188 491	156 927	149 113	141 578
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	83	79	75
Zwrot z inwestycji	19 %	- 2 %	- 2 %	- 24 %
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	244 001	- 48 649	21 241	23 984
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	- 20	9	10

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (114) Rentowność producentów unijnych objętych próbą ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży wyrobu podobnego na rynku unijnym jako odsetek przychodów z tej sprzedaży. W analizowanym okresie rentowność producentów unijnych objętych próbą znacznie spadła, z 3,5 % do -2,5 %.
- (115) Poziom inwestycji w produkcję biodiesla realizowanych przez objętych próbą producentów unijnych spadł w tym okresie, co wskazuje, że chociaż producenci objęci próbą nadal byli w stanie inwestować w produkcję biodiesla, to kwota zasobów dostępnych na takie inwestycje zmniejszyła się wraz ze spadkiem ich udziału w rynku.
- (116) Zwrot z inwestycji realizowanych przez objętych próbą producentów unijnych, który wyraża ich zysk przed opodatkowaniem jako odsetek średniej początkowej i końcowej wartości księgowej netto aktywów użytych do produkcji biodiesla, zmniejszył się wraz ze spadkiem rentowności. Spadek zwrotu z inwestycji jest wyraźnym sygnałem pogorszenia się sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (117) Przepływ pieniężny, który jest zdolnością przemysłu do samodzielnego finansowania własnej działalności, znacznie spadł w analizowanym okresie, wskazując na trudności w konkurowaniu objętych próbą przedsiębiorstw z przywozem towarów po cenach dumpingowych z Argentyny i Indonezji.

9. Wnioski dotyczące szkody

- (118) Analiza sprawdzonych danych wyraźnie wskazuje, że przemysł unijny doznał istotnej szkody, określonej w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W czasie wzrostu konsumpcji stracił on udział w rynku i rentowność, podczas gdy udział w rynku przywozu zwiększył się i spowodował podcięcie cen producentów unijnych.
- (119) Inne wskaźniki wskazują również na spadkową lub stabilną tendencję, nawet po wprowadzeniu środków wobec Stanów Zjednoczonych i rozszerzeniu ceł na przywóz z Kanady, który wiązał się z obchodzeniem środków.
- (120) Producenci unijni byli w stanie przenieść na klientów większość wzrostu kosztów produkcji w latach 2010-2011 (+ 33 punkty procentowe), ale tylko poprzez obniżenie rentowności do poziomu jej prognozy. Nie byli jednak w stanie przenieść na klientów wzrostu kosztów w okresie od 2011 r. do OD spowodowanych wzrostem ceny materiału wsadowego, który stanowił niemal 80 % całkowitych kosztów produkcji biodiesla. Tego wzrostu kosztów nie można było całkowicie przenieść na klientów na rynku unijnym, co prowadziło do strat w OD.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (121) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i ust. 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw których dotyczy postępowanie, spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w stopniu wystarczającym, aby można ją było uznać za istotną.
- (122) Oprócz przywozu produktów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, w celu dopilnowania, aby przywózowi towarów po cenach dumpingowych nie przypisano ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (123) Ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przywóz towarów nieodbywający się po cenach dumpingowych stanowił niski odsetek (w przedziale 2-6 %) przywozu z Indonezji do UE. Pozostała wielkość przywozu z Indonezji, a także cały przywóz z Argentyny, okazał się według ustaleń przywozem towarów po cenach dumpingowych. Nieuwzględnienie niewielkiej ilości towarów przywożonych po cenach niedumpingowych spośród całego zgłoszonego przywozu z Indonezji nie wpływa na tendencję w przywozie opisaną szczegółowo wyżej.
- (124) Dochodzenie wykazało, że przywóz towarów po niskich, dumpingowych cenach z państw, których dotyczy postępowanie, znacznie wzrósł pod względem wielkości (zwiększył się ponad dwukrotnie) w okresie badanym. Ta sytuacja doprowadziła do znacznego wzrostu jego udziału w rynku, tj. o 10 punktów procentowych, z 9,1 % w 2009 r. do 18,8 % do końca OD.
- (125) Jednocześnie mimo wzrostu konsumpcji przemysł unijny w okresie badanym stracił 5,5 punktów procentowych udziału w rynku.
- (126) Średnie ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych wzrosły o 48 % między 2009 r. a OD, lecz były znacznie niższe od cen przemysłu unijnego w tym samym okresie. Przywóz towarów po cenach dumpingowych podciął ceny przemysłu unijnego przy średnim marginesie podcięcia cenowego wynoszącym w OD 4 % w przypadku Indonezji i 8 % w przypadku Argentyny.
- (127) Nacisk wywierany przez wzrost przywozu towarów po niskich, dumpingowych cenach na rynku unijnym nie pozwolił przemysłowi unijnemu na ustalenie jego cen sprzedaży stosownie do warunków panujących na rynku i do wzrostu kosztów. Przedsiębiorstwa objęte próbą były jedynie w stanie przenieść wzrost kosztów na swoich klientów poprzez wzrost ceny ograniczony do 38 %, podczas gdy całkowite koszty wzrosły o 47 % w tym samym okresie.

(128) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdza się tymczasowo, że przywóz towarów po niskich, dumpingowych cenach z państw, których dotyczy postępowanie, który podciął ceny przemysłu unijnego w OD i który również znacznie wzrósł pod względem wielkości, miał decydujący wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Przywóz z innych państw

Tabela 10

Inne państwa trzecie	2009	2010	2011	OD
Przywóz ogółem (w tonach)	699 541	256 327	161 973	175 370
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	37	23	25
Udział w rynku	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	35	23	24

Źródło: Eurostat

(129) Przywóz z państw trzecich, głównie z USA, Norwegii i Korei Południowej, znacznie zmniejszył się od 2009 r. do końca OD. Spadek ten był wynikiem nałożenia środków na przywóz ze Stanów Zjednoczonych w 2009 r., a także następstwem dochodzenia w sprawie obejścia środków w odniesieniu do przywozu towarów wysyłanych z Kanady przeprowadzonego w 2010 r. Biorąc pod uwagę spadek udziału w rynku przywozu z innych państw trzecich w czasie pogorszenia się sytuacji finansowej przemysłu unijnego, przywóz z pozostałych państw trzecich mógł mieć jedynie nieistotny wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł unijny. Nie można zatem stwierdzić, że podważa on związek przyczynowy pomiędzy szkodą a wpływem przywozu towarów po cenach dumpingowych.

3.2. Przywóz towarów po cenach niedumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie

(130) Przywóz towarów po cenach niedumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, został stwierdzony, ale dopiero w drugiej połowie 2011 r. Biorąc pod uwagę krótki okres, w którym ten przywóz miał miejsce, a także jego ograniczone ilości, przywóz ten mógł spowodować szkodę dla przemysłu unijnego jedynie w nieistotnym zakresie i nie może być podstawą do

podważenia związku przyczynowego pomiędzy szkodą a wpływem przywozu towarów po cenach dumpingowych.

3.3. Pozostali producenci unijni

(131) Biorąc pod uwagę małą wielkość produkcji producentów unijnych wyłączonych z definicji przemysłu unijnego, a także nieznaczną wielkość ich przywozu w ujęciu ogólnym, producenci ci nie zostali uznani za przyczynę szkody przemysłu unijnego.

3.4. Przywóz realizowany przez przemysł unijny

(132) CARBIO, stowarzyszenie argentyńskich producentów biodiesla, stwierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem towarów z Argentyny i Indonezji realizowanym przez producentów unijnych. Stowarzyszenie określiło ten przywóz jako samodzielnie wyrządzoną szkodę i stwierdziło, że nie powinno być brane pod uwagę jako przyczyna szkody na podstawie zachowania argentyńskich producentów.

(133) Z danych przedstawionych przez przemysł unijny jasno wynika, że w okresie badanym przywoził on określone ilości biodiesla z Argentyny i Indonezji, do 60 % całego przywozu z tych państw w OD. Przemysł unijny stwierdził jednak, że przywóz ten miał miejsce w obronie własnej. Możliwość korzystania z dumpingowych cen tego przywozu w krótkim okresie pozwoliła producentom unijnym utrzymać działalność w perspektywie średnio-okresowej.

(134) Przywóz biodiesla po cenach dumpingowych przez przemysł unijny znacznie wzrósł w 2011 r. i w OD, tj. gdy skutki zróżnicowanego podatku wywozowego nałożonego na biodiesel oraz surowce do jego produkcji były najbardziej odczuwalne, ponieważ właśnie w tym czasie przywóz surowców (oleju sojowego i oleju palmowego) stał się nieopłacalny w porównaniu z przywozem produktu końcowego. System zróżnicowanego podatku wywozowego w obu państwach nakładał na wywóz surowców wyższy podatek od podatku nałożonego na produkt końcowy. Kwestia, czy zróżnicowany podatek wywozowy można uznać za subsydlum w rozumieniu art. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, zostanie zbadana w bieżącym dochodzeniu antysubsydyjnym.

(135) Dla przykładu, w niektórych miesiącach OD cena importowa oleju sojowego z Argentyny była wyższa niż cena importowa SME, przez co zakup oleju sojowego był ekonomicznie niekorzystny. W tej sytuacji zakup SME był jedyną możliwością uzasadnioną ekonomicznie.

(136) W każdym razie gdyby przemysł unijny nie dokonał przywozu tych ilości biodiesla, ich przywozu dokonałyby przedsiębiorstwa handlowe w Unii, podcinając cenowo przemysł unijny i sprzedając te ilości na rynku unijnym, ponieważ przywożą już z tych państw towary na sprzedaż dla rafinerii produkujących olej napędowy, konkurujących z przemysłem unijnym. Związek przyczynowy nie zostaje podważony przez ten przywóz, a więc argument ten zostaje tymczasowo odrzucony.

3.5. Zdolność produkcyjna przemysłu unijnego

- (137) CARBIO twierdzi dalej, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny wynika z nadmiernej zdolności produkcyjnej spowodowanej jego nadmiernym rozwojem. Twierdzi ono, że przy wykorzystaniu mocy produkcyjnych na poziomie 50 % w 2008 r. przemysł nadal się rozwijał przy braku współmiernego wzrostu po stronie popytu.
- (138) Prawdą jest, że w okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych w Unii pozostawało na niskim poziomie, tj. na poziomie 40 % w OD. W związku z tym niektóre przedsiębiorstwa nie wykorzystywały swoich istniejących mocy produkcyjnych.
- (139) Wykorzystanie mocy produkcyjnych było jednak niskie już na początku okresu badanego i pozostało niskie w całym tym okresie, a także było stabilne w przedsiębiorstwach objętych próbą.
- (140) Przedsiębiorstwa objęte próbą odnotowywały zysk na początku okresu badanego, a stratę na końcu tego okresu, przy stabilnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych. Uzasadniony jest wniosek, że cały przemysł stał się również mniej rentowny, podczas gdy wykorzystanie mocy produkcyjnych pozostało stabilne. Nie można zatem uznać tego stanu rzeczy za główną przyczynę szkody, ponieważ nic nie wskazuje na istnienie związku przyczynowego. Z tego względu argument ten tymczasowo odrzucono.

3.6. Brak dostępu do surowców i integracja pionowa

- (141) CARBIO twierdzi również, że przemysł unijny poniósł szkodę ze względu na brak wydajności, w szczególności ponieważ nie jest zintegrowany pionowo i nie jest zlokalizowany w pobliżu źródła surowców.
- (142) Argumenty te zostają tymczasowo odrzucone. Niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą znajdują się w portach z ciągłym dostępem do surowców sprowadzanych statkami, a inne przedsiębiorstwa objęte próbą umieściły swoje zakłady biodiesla bezpośrednio na tym samym terenie, na którym znajdują się ich zakłady produkcji oleju roślinnego. Zakłady wielu producentów biodiesla na południu Europy są celowo zlokalizowane na terenach portowych, aby mieć dostęp do surowców przywożonych z Argentyny i Indonezji lub na tych samych terenach co ich klienci (tj. rafinerie kopalnego oleju napędowego). Biorąc pod uwagę, że zróżnicowany podatek wywozowy doprowadził do tego, że surowce stały się droższe niż produkt końcowy, sytuacja ta wyraźnie spowodowała szkodę dla przemysłu unijnego, poprzez ekonomiczne uniemożliwienie produkcji PME i SME w UE.

3.7. Inne czynniki regulacyjne

- (143) CARBIO odniosło się również do niektórych czynników regulacyjnych, które jak twierdzi spowodowały szkodę dla przemysłu unijnego, przy czym część z nich ma status wniosków, które dotychczas nie weszły w życie. CARBIO szczególnie podkreśla jednak system „podwójnego liczenia”, który opisano poniżej.
- (144) Dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii wymaga od państw członkowskich umożliwienia mieszania pewnej ilości biodiesla z mineralnym olejem napędowym przed sprzedażem go użytkownikom.

Niektóre państwa członkowskie skorzystały z przepisu tej dyrektywy, który umożliwia obniżenie o połowę tej ilości, jeśli stosowany biodiesel został wytworzony z olejów odpadowych i zużytego tłuszczu zwierzęcego. Dla przykładu jeśli państwo członkowskie wymaga wymieszania 7 % biodiesla z 93 % mineralnego oleju napędowego, to ta wartość wynosząca 7 % zmniejsza się do 3,5 %, jeśli jest to biodiesel odpadowy.

- (145) CARBIO twierdzi, że zasady podwójnego liczenia doprowadziły do spadku sprzedaży tzw. biodiesla „pierwszej generacji” w ilości 1 mln Mt w OD, i to właśnie jest przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny. Twierdzenie to odrzuca się, ponieważ próba producentów unijnych obejmuje niektóre przedsiębiorstwa, które produkują podwójnie liczny biodiesel i których sytuacja finansowa nie różni się znacząco od sytuacji przedsiębiorstw objętych próbą, produkujących biodiesel z olejów roślinnych z pierwszego tłoczenia. W trakcie weryfikacji przekazanych przez nie danych przedsiębiorstwa te wykazały, że na cenę ich biodiesla wpływa niska cena przywozu towarów po cenach dumpingowych z Argentyny i Indonezji, ponieważ ich produkty konkurują bezpośrednio z PME i SME z państw, których dotyczy postępowanie.
- (146) Wysłunęto również argument, że przemysł unijny ponosi szkodę, ponieważ nie inwestuje w większym stopniu w biopaliwa drugiej generacji, takie jak paliwa produkowane z wykorzystaniem olejów odpadowych. Argument ten został tymczasowo odrzucony, ponieważ w Unii nie jest dostępna wystarczająca ilość oleju odpadowego, aby znacząco zwiększyć przetwarzane ilości tego surowca w stosunku do obecnego poziomu.

3.8. Ograniczenia w państwach członkowskich

- (147) CARBIO twierdziło również, że szkoda wyrządzona przemysłowi unijnemu nie mogła wynikać z przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, ze względu na systemy kwotowania i systemy podatkowe w różnych państwach członkowskich, które ograniczają dostęp do tych rynków. CARBIO twierdzi również, że niektóre rynki w UE są zamknięte dla SME i PME ze względu na warunki klimatyczne.
- (148) Stowarzyszenie ma słuszość, twierdząc, że temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP) w przypadku PME (+13 stopni Celsjusza) oznacza, że PME nie może być stosowany w Unii bez wcześniejszego wymieszania go z innymi biodieslami, aby obniżyć temperaturę CFPP. W przypadku SME temperatura CFPP, wznosząca 0 stopni Celsjusza, pozwala jednak na szersze zastosowanie, szczególnie w okresie miesięcy letnich.
- (149) Argument, że przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny jest system regulacyjny istniejący w niektórych państwach członkowskich został wnikliwie przeanalizowany w czasie całego dochodzenia.
- (150) W niektórych państwach członkowskich istnieją systemy kwotowania, w ramach których przedsiębiorstwom w tym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich w całej Unii przydziela się określoną kwotę produkcyjną. Większość państw udzieliła jednak korzyści poprzez system podatkowy, przy czym korzyści te są obniżane lub wycofywane.

(151) Dla przykładu we Francji istnieje „przywilej zwolnienia z podatku” w wysokości 90 EUR/tonę w odniesieniu do biodiesla wyprodukowanego w ramach kwoty. Biorąc jednak pod uwagę niskie ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych, często przywóz biodiesla jest tańszy niż jego zakup od przemysłu unijnego, nawet po uwzględnieniu korzyści podatkowej. Stwierdzenie to znajduje odzwierciedlenie w fakcie, że przywóz z Argentyny jest wyraźnie obecny na rynku francuskim.

(152) W niektórych państwach członkowskich przywóz z Argentyny i Indonezji nie jest obecny, ze względu na warunki klimatyczne lub systemy kwotowania. W większości Unii przywóz z Argentyny i Indonezji jest jednak obecny na rynku, ze względu na brak systemu kwotowania lub ze względu na fakt, że jego cena jest niższa od wszelkich korzyści podatkowych, jakich państwo członkowskie może udzielić.

(153) Biorąc pod uwagę, że PME i SME po zmieszaniu z RME wyprodukowanym w Unii lub innym biodieslem mogą być sprzedawane w całej Unii oraz że przywóz jest obecny w dużych ilościach, a ceny dumpingowe występują nawet w państwach członkowskich posiadających system korzyści podatkowych, argument ten zostaje tymczasowo odrzucony, jako że istniejące systemy kwotowania i systemy podatkowe nie są w stanie podważyć związku przyczynowego między szkodą a wpływem przywozu towarów po cenach dumpingowych.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(154) Z powyższej analizy wynika, że wystąpił znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po niskich, dumpingowych cenach pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie. Jednocześnie ustalono, że przywóz ten podcinał cenę przemysłu unijnego w OD.

(155) Dane wskazują, że sytuacja ekonomiczna przemysłu unijnego znacznie się pogorszyła wraz ze wzrostem przywozu towarów po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie.

(156) Powyższa analiza pozwoliła na właściwe odróżnienie i oddzielenie skutków wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Na podstawie tej analizy stwierdza się tymczasowo, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(157) Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego dokonano oceny znanych czynników innych niż przywóz towarów po cenach dumpingowych i nie znaleziono dowodów na to, że czynniki te podważają związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

F. INTERES UNII

(158) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy pomimo wniosku stwierdzającego występowanie szkodliwego dumpingu istnieją decydujące

powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analizę interesu Unii oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu dostawców surowców i użytkowników.

1. Interes przemysłu unijnego

(159) Jak wspomniano powyżej, przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Niewprowadzenie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do kontynuacji negatywnej tendencji w sytuacji finansowej przemysłu unijnego. Na sytuację przemysłu unijnego wpłynął szczególnie spadek rentowności z +3 % w 2009 r. do -2,5 % na koniec OD. Jakikolwiek dalszy spadek wyników doprowadziłby ostatecznie do cięć w produkcji i większej liczby zamykanych zakładów produkcyjnych, co stanowiłoby zagrożenie dla zatrudnienia i inwestycji w Unii.

(160) Wprowadzenie środków przywróciłoby uczciwą konkurencję na rynku. Spadkowa tendencja rentowności przemysłu unijnego wynika z jego trudności w konkuroowaniu z przywozem towarów po niskich, dumpingowych cenach z państw, których dotyczy postępowanie, co z kolei wynika również z systemu podatku wywozowego w obu państwach, który powoduje obniżenie ceny w przywozie SME i PME na rynku unijnym, zwiększając jednocześnie cenę surowców. W związku z tym wprowadzenie środków antidumpingowych pozwoliłoby przemysłowi unijnemu na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle.

(161) Środki powinny zapewnić przemysłowi unijnemu możliwość stopniowego powrotu do sytuacji sprzed szkodliwego dumpingu ustalonego w trakcie dochodzenia.

2. Interes niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych w Unii

(162) Zwrócono się do niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych w Unii o zgłoszenie się do Komisji. Żaden importer nie współpracował jednak w ramach dochodzenia.

(163) Wobec braku danych pochodzących od niepowiązanych importerów lub przedsiębiorstw handlowych nie znaleziono dowodów na to, że wprowadzenie środków byłoby wyraźnie sprzeczne z interesem tych stron.

3. Interes użytkowników i konsumentów

(164) Po wszczęciu postępowania wysłano kwestionariusze do wszystkich znanych przedsiębiorstw będących użytkownikami biodiesla i zajmujących się produkcją i dystrybucją mineralnego oleju napędowego, a także mieszaniami mineralnego oleju napędowego z biodieslem.

(165) Trzech użytkowników biodiesla odpowiedziało na kwestionariusz użytkownika, stwierdzając jednak przy tym, że biodiesel stanowi bardzo niewielką część ich całej działalności gospodarczej. Stwierdzili oni, że jeśli byłiby prawnie zobowiązani do zakupu biodiesla i jak wcześniej cło spowodowałoby zwiększenie ceny biodiesla, wzrost ten zostałby automatycznie przeniesiony na ich klientów.

(166) Biorąc pod uwagę niewielką ilość dostępnych informacji, nałożenie środków powinno mieć bardzo mały wpływ na konsumenta finalnego, biorąc pod uwagę niewielki odsetek biodiesla, który jest mieszany z mineralnym olejem napędowym nabywanym przez konsumentów na stacjach paliw. Nie znaleziono dowodów na to, że wprowadzenie środków byłoby wyraźnie sprzeczne z interesem użytkowników lub konsumentów.

4. Interes dostawców surowców

(167) Jedno stowarzyszenie dostawców surowców FEDIOL (federacja reprezentująca europejski przemysł oleju roślinnego i białkowego w Europie) odpowiedziało na kwestionariusz przesłany dostawcom surowców. Stwierdziło ono, że przywóz towarów z państw, których dotyczy postępowanie, ograniczył popyt na olej rzepakowy w całej Unii, który spadł o ponad 1 mln ton w latach 2009-2011.

(168) Stowarzyszenie to uważa, że nałożenie środków będzie miało pozytywny wpływ na sektor dostawców w UE, ponieważ wzrosnie wykorzystanie mocy produkcyjnych. Wzrost popytu na olej rzepakowy zasiliby wtedy sektor mieszanek paszowych, gdyż są to pozostałości z produkcji oleju rzepakowego, oraz sektor rolnictwa w UE jako producenta rzepaku.

(169) Uzyskany dowód wskazuje zatem, że nałożenie środków leżałoby w interesie dostawców surowców w Unii.

5. Wniosek dotyczący interesu Unii

(170) Wprowadzenie środków wobec przywozu biodiesla z Argentyny i Indonezji wyraźnie leżałoby w interesie przemysłu unijnego. Pozwoliłoby przemysłowi unijnemu na wzrost i stopniowy powrót do sytuacji sprzed szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych. Jeżeli jednak nie zostałyby nałożone żadne środki, sytuacja ekonomiczna przemysłu unijnego nadal by się pogarszała i więcej podmiotów gospodarczych zaprzestałoby prowadzenia tej działalności. Chociaż nie można było wyciągnąć jasnych wniosków w stosunku do użytkowników i importerów, nałożenie środków powinno leżeć w interesie dostawców surowców.

(171) Brakuje decydujących dowodów na to, że wprowadzenie tymczasowych środków antydumpingowych na przywóz biodiesla z Argentyny i Indonezji byłoby wyraźnie sprzeczne z interesem Unii.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(172) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy nałożyć tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych.

1. Poziom usuwający szkodę

(173) Do celów określenia poziomu tych środków uwzględniono ustalone marginesy dumpingu i kwotę opłat cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez producentów unijnych, bez przekraczania ich poziomów.

(174) Przy obliczaniu kwoty cła niezbędnej do usunięcia skutków szkodliwego dumpingu uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji i osiągnięcie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby racjonalnie możliwy do osiągnięcia w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

(175) W tym celu marżę zysku wynoszącą 15 % obrotów można uznać za odpowiedni poziom, jakiego przemysł unijny mógłby oczekiwać przy braku szkodliwego dumpingu na podstawie ustaleń poprzedniego dochodzenia odnoszącego się do przywozu ze Stanów Zjednoczonych, w którym uznano go za uzasadniony w celu zagwarantowania zyskowych inwestycji w tym sektorze w perspektywie długoterminowej.

(176) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody uzyskano poprzez skorygowanie cen sprzedaży producentów unijnych objętych próbą z uwzględnieniem faktycznego zysku / faktycznej straty w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku.

(177) Niezbędny wzrost cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej producentów eksportujących objętych próbą w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów podobnych sprzedawanych przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w OD. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania wyrażono jako odsetek całkowitej wartości importowej CIF.

2. Środki tymczasowe

(178) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji na poziomie marginesu dumpingu lub marginesu szkody, w zależności od tego, która wartość jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.

(179) Stawki cła antydumpingowego ustalono poprzez porównanie marginesów usunięcia szkody i marginesów dumpingu. W związku z tym tymczasowe stawki cła antydumpingowego, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu	Tymczasowy margines szkody	Tymczasowa stawka cła antydumpingowego
Argentyna	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario	10,6 %	27,8 %	10,6 %
	Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	10,6 %	27,8 %	10,6 %

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu	Tymczasowy margines szkody	Tymczasowa stawka cła antydumpingowego
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	7,2 %	30,9 %	7,2 %
	Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	7,9 %	31 %	7,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,6 %	31,8 %	10,6 %
Indonezja	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	0,0 %		0,0 %
	PT. Musim Mas, Medan	2,8 %	23,3 %	2,8 %
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan	5,3 %	27,1 %	5,3 %
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	6,5 %	25,3 %	6,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,6 %	27,1 %	9,6 %

(180) Biorąc jednak pod uwagę, że cło antydumpingowe będzie miało również zastosowanie do mieszanek zawierających biodiesel (proporcjonalnie do zawartości biodiesla w mieszanke według masy), a także do czystego biodiesla, w celu prawidłowego wdrożenia cła przez organy celne państw członkowskich dokładniejszym i właściwszym podejściem będzie wyrażenie cła jako stałej kwoty EUR na tonę netto i stosowanie jej do czystego przywożonego biodiesla lub do proporcji biodiesla w mieszanke produktu.

(181) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń obecnego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają więc zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, i wyprodukowanego przez wymienione przedsiębiorstwa, tj. konkretne podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(182) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

(183) Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem z państw, których dotyczy postępowanie, rozporządzeniem Komisji (UE) nr 79/2013 z dnia 28 stycznia 2013 r. Uczyniła to z myślą o ewentualnym zastosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Na obecnym etapie postępowania nie można podjąć decyzji o ewentualnym zastosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

(184) W celu zapewnienia dobrego zarządzania zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogą przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego w terminie jednego miesiąca od publikacji niniejszego rozporządzenia. Ustalenia dotyczące nałożenia ceł, dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia, mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone w celu nałożenia wszelkich środków ostatecznych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgia.

hydrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym w formie czystej lub zawartych w mieszance, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kody TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kody TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (kody TARIC 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 i 3824 90 97 04), 3826 00 10 oraz ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30), pochodzących z Argentyny i Indonezji.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła tymczasowego EUR/ tonę netto	Dodatkowy kod TARIC
Argentyna	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	104,92	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	69,16	B783
	Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avella- neda	65,24	B784
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	75,97	B785
	Wszystkie pozostałe przedsięw- iorstwa	104,92	B999
Indonezja	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	0	B786
	PT Musim Mas, Medan	24,99	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	45,65	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indo- nesia, Medan	83,84	B789
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	57,14	B790
	Wszystkie pozostałe przedsięw- iorstwa	83,84	B999

3. Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki stosuje się proporcjonalnie do całkowitej zawartości w mieszance, według masy, monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych i parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla).

4. W przypadkach, w których towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i w których w związku z tym dokonuje się proporcjonalnego podziału ceny faktycznie zapłaconej lub należnej w celu ustalenia wartości celnej na podstawie art. 145 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, kwota cła antydumpingowego obliczona na podstawie kwot podanych wyżej, zostaje pomniejszona o wartość procentową odpowiadającą proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

5. Dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Na podstawie art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia w terminie jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

1. Organom celnym poleca się niniejszym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 79/2013.

2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący
